La rehabilitació de funcionaris interins: un dret condicionat a l'existència de la plaça (STSJ Catalunya, sec. 4ª, nº 310/2026, de 28 de gener)

Una interessant i força recent Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJCat) aclareix les condicions sota les quals un funcionari interí pot sol·licitar la seva rehabilitació després de superar una incapacitat permanent. La resolució, que desestima el recurs d'una ex-funcionària interina, estableix dos criteris fonamentals que tot professional del dret administratiu ha de conèixer: el sentit negatiu del silenci administratiu en aquests casos i, sobretot, la necessitat que la plaça original continuï existint en el moment de la sol·licitud.

1. Antecedents del cas

El cas l'inicia una funcionària interina que prestava serveis com a auxiliar de policia local a l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro des de 1990. L'any 2000, va ser declarada en situació d'incapacitat permanent total, la qual cosa va extingir la seva relació de servei.

Divuit anys més tard, el 2018, una resolució de l'INSS va declarar que ja no es trobava en cap grau d'incapacitat. En conseqüència, la funcionària va sol·licitar a l'Ajuntament la seva rehabilitació. Davant la manca de resposta de l'administració, va recórrer als tribunals contenciosos-administratius, iniciant un litigi que ha culminat amb aquesta sentència.

2. El debat jurídic de les qüestions plantejades per la funcionària

El tribunal va centrar la seva anàlisi en dos debats principals:

i) El sentit del silenci administratiu

La recurrent defensava que la manca de resposta de l'Ajuntament en el termini de sis mesos havia de ser interpretada com un silenci administratiu positiu, basant-se en l'article 7.3 del Decret 2669/1998, que regula el procediment de rehabilitació per a funcionaris de l'Administració General de l'Estat.

No obstant això, el TSJCat desestima aquest argument de manera contundent. Recorda que un reglament (com el citat decret) no pot contradir una norma amb rang de llei. En aquest sentit, tant la legislació estatal (article 24.1 de la LPAC) com l'autonòmica (article 54.1 de la Llei catalana de procediment 26/2010) estableixen que el silenci serà negatiu quan la sol·licitud impliqui la transferència de facultats relatives al servei públic o tingui conseqüències econòmiques.

La rehabilitació d'un funcionari compleix ambdues condicions, per la qual cosa el tribunal conclou que el silenci de l'Ajuntament va ser desestimatori.

ii) El dret a la rehabilitació del funcionari interí: un dret condicionat

Aquest és el nucli de la sentència. La recurrent argumentava que l'article 68.1 del TREBEP reconeix el dret a la rehabilitació sense distingir entre funcionaris de carrera i interins.

El tribunal li dona la raó en aquest punt, però amb un matís decisiu doncs, per interpretar correctament aquest dret, l'article 68.1 s'ha de posar en connexió amb l'article 10.3 del TREBEP, que regula les causes de finalització de la relació d'interinitat.

Segons el TSJCat, un funcionari interí té dret a ser rehabilitat, sempre que no concorri alguna de les causes que haurien motivat el seu cessament. Una d'aquestes causes és, precisament, "la supressió o amortització dels llocs assignats".

3. La valoració de la prova: la clau del desenllaç

Un cop establert el marc jurídic, la resolució del cas depenia de si la plaça d'auxiliar de policia local que ocupava la recurrent existia en el moment de la seva sol·licitud de rehabilitació (12 de juliol de 2018).

L'Ajuntament va aportar un seguit de prova: a) Les plantilles orgàniques i les Relacions de Llocs de Treball (RLT) dels anys 2015, 2016 i 2017 incloïen places d'auxiliar de policia local; b) No obstant això, en la RLT aprovada el febrer de 2018, mesos abans de la sol·licitud, aquestes places ja havien estat suprimides.

El Tribunal rebutja l'argument de la recurrent que la seva plaça s'havia "convertit" en una d'agent de policia, constatant que es tractava de categories diferents, amb funcions i nivells retributius distints.

En conseqüència, en no existir la plaça en el moment de la petició, el dret a la rehabilitació no podia ser reconegut.

4. Implicacions de la sentència

Aquesta sentència ofereix diverses conclusions d'alt interès pràctic:

i. **Silenci negatiu d'aquestes peticions:** Les sol·licituds de rehabilitació de funcionaris, en implicar l'exercici de servei públic i tenir efectes econòmics, generen silenci administratiu negatiu.

ii. **Dret a la rehabilitació per a interins:** Es confirma que els funcionaris interins tenen dret a la rehabilitació després de superar una incapacitat, equiparant-se en aquest punt als de carrera. Cal també preguntar-se l'aplicabilitat d'aquesta doctrina al personal laboral interí de l'Administració, condicionat també a l'existència de vacant.

iii. **Condició *sine qua non*:** Aquest dret no és absolut. Està supeditat al fet que la plaça que ocupaven continuï existint i estigui vacant en el moment de la sol·licitud.

iv. **Importància de la RLT:** La Relació de Llocs de Treball esdevé el document probatori fonamental per acreditar l'existència o supressió d'una plaça.

En definitiva, el TSJ de Catalunya consolida una interpretació que equilibra el dret del funcionari interí a la reincorporació amb el principi d'autoorganització de l'Administració, que té la potestat de modificar les seves estructures de personal segons les necessitats del servei.

**El presente artículo es meramente divulgativo y no supone asesoramiento ni compromiso de actualización.*

Para más información o asesoramiento, contacte con info@fernandezadvocats.es.